

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110010079
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7110010079.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného Mgr. A. L. pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods.4 Zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutkov, na verejnom zasadnutí dňa 24. februára 2016 v Košiciach o odvolaní prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 14.5.2015 sp.zn. 4T/7/2010 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 14.5.2015 sp.zn. 4T/7/2010 bol obžalovaný Mgr. A. L. oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutkov, ktorých sa mal dopustiť tak, že

- v L. na N. Ú. L.Š. B., F. Č.. X dňa 26.04.2000 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za I. štvrtrok roku 2000 neoprávnene uplatnil DPH na vstupe z fiktívnych dodávateľských faktúr č. X/XXXX, p. č. XXXXX zo dňa 10.01.2000 na sumu 799.500,-Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000, fa. č. XXXXXXX, p. č. XXXXX zo dňa 20.02.2000 na sumu 713.400,- Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000, fa. č. XXXXXXX p. č. XXXXX zo dňa 15.03.2000 na sumu 824.100,-Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000 všetky v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K..D.. E..A..O.. L., pričom v súvislosti s vykonanou kontrolou N. Ú. L. B. v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 13.01.2004 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru N.Ú. L. B. č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2003 týkajúceho sa rozhodnutia na dodatočný dorub DPH za I štvrtrok 2000 boli uvedené faktúry nahradené ďalšími fiktívnymi faktúrami dodávateľa spol. A., s.r.o. L., ktoré mali byť vystavené v dňoch 16.01.2000, 19.02.2000 a 08.03.2000 v rovnakých sumách, všetky uhradené v hotovosti vrátane DPH, v rovnakých dňoch, teda v uvedenom daňovom priznaní k DPH uplatnil DPH na vstupe bez uskutočneného zdaniteľného plnenia a tak skrátil vo vzťahu k štátnemu rozpočtu SR v zastúpení N. Ú. L. B. vo výške 437.000,-Sk

- v L. na N. Ú. L. B., F. Č.. X dňa 26.01.2001 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za IV. štvrtrok roku 2000 neoprávnene uplatnil DPH na vstupe z fiktívnej dodávateľskej faktúry č. XXXX/XXXX, p. č. XXXXX zo dňa 14.10.2000 vo výške 829.619,-Sk ktorá mala byť uhradená 31.10.2000, v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K..D.. E..A..O.. L., pričom v súvislosti s vykonanou kontrolou N. Ú. L. B. v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 13.01.2004 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru N. Ú. L. B. č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2003 týkajúceho sa rozhodnutia na dodatočný dorub DPH za IV. štvrtrok 2000 bola uvedená faktúra nahradená ďalšou fiktívnou faktúrou dodávateľa spol. A., s.r.o. L., ktorá mala byť vystavená dňa

26.10.2000 v rovnakej sume a uhradená v hotovosti vrátane DPH, taktiež 31.10.2000, teda v uvedenom daňovom priznaní k DPH si uplatnil DPH na vstupe bez uskutočniteľného zdaniteľného plnenia a tak skrátil DPH vo vzťahu k štátnemu rozpočtu SR v zastúpení N. Ú. L. B. vo výške 155.132,-Sk

- v L. na N. Ú. L. Š. B., F. Č.. X dňa 03.04.2001 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnických osôb v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2000 vykázal nulovú daňovú povinnosť, pričom počas vykonanej daňovej kontroly dane z príjmov právnických osôb za uvedené obdobie bola predložená dňa 13.08.2003 ku kontrole dodávateľská faktúra č. X/XX/XXXX zo dňa 15.12.2000 od dodávateľa Ing. C. M., ul. O. Č.. XX, L. vo výške 1.239.040,- Sk, ktorá mala byť uhradená 15.12.2000 pričom Ing. M. ako podnikateľský subjekt za roky 1999 až 2002 podával na Daňovom úrade čestné prehlásenia o tom, že nemal žiadne príjmy z podnikania, čím nebolo preukázané vynaloženie nákladov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov a zároveň dodatočne počas kontroly boli predložené dodávateľské faktúry od spoločnosti A., s.r.o. L., vystavené v dobe od 16.01.2000 do 26.10.2000 v celkovej výške 2.574.487,- Sk bez DPH, pričom nebolo preukázané, že došlo k plneniu zo strany spol. A., s.r.o. a výdavok bol N.O. Ú. L. B. uznaný za nepreukázaný a náklady vyplývajúce z nepreukázaného plnenia formou odpisov z technického zhodnotenia budovy vo výške 64.362,-Sk považoval správca dane za neuznané výdavky, pričom vzhľadom k vyčíslenému základu dane N.Ú. L. B. pri kontrole zistené skrátenie dane z príjmov právnických osôb a tak skrátil daň z príjmov právnických osôb vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení N. Ú. L. B. vo výške 325.700,- Sk,

- v L. na N. Ú. L. B., F. Č.. X dňa 03.04.2002 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnickej osoby v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 vykázal nulovú daňovú povinnosť, pričom v súvislosti s vykonanou komplexnou kontrolou N. Ú. L. B. v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 09.12.2003 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru N. Ú. L. B. č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 27.10.2003 týkajúceho sa rozdielu na dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 bola predložená dodávateľská faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 17.12.2001 od dodávateľa G. Š. - M., L. Č.. X L. vo výške 3.207.800,-Sk ktorá mala byť uhradená dňa 15.01.2002, pričom G. Š. ako podnikateľský subjekt od roku 1998 nepodával daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb ani k DPH a jeho sídlo je neznáme, čo bolo zistené N. Ú. L. B., čím nebolo preukázané vynaloženie nákladov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, pričom vzhľadom k vyčísleniu základu dane N. Ú. L. B. pri kontrole bolo zistené skrátenie dane z príjmov právnických osôb a tak skrátil daň z príjmov právnických osôb vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení N. Ú. L. B. vo výške 937.280,-Sk

čím takto celkovo svojim konaním skrátil daň vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení N. Ú. L. B. vo výške 1.855.112,- Sk (61.578,44 €),

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len „odvolateľ“) a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku v úvode polemizuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a dochádza k záveru, že rozsudok prvostupňového súdu je nesprávny, nakoľko tento hodnotil vykonané dôkazy jednostranne v prospech obžalovaného, keď podľa jeho názoru bolo tak výsledkami prípravného konania, ako i konaním na súde dostatočne preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti obžaloby. Pokračuje upozornením na nedôslednú realizáciu úkonov, ktorých vykonania uložil krajský súd vo svojom uznesení zo dňa 26.11.2014, sp.zn. 6To/52/2014, nakoľko nevypočul ďalšiu pracovníčku daňového úradu a to R. T., ktorá mala vykonať v rámci kompletnej daňovej kontroly daňovú kontrolu DPH. I keď vypočul svedkyne Ing. H. K. a JUDr. L. O. k tomu, na základe akej právne relevantnej skutočnosti jednali s obžalovaným tak, že konal v mene spoločnosti V. a taktiež k predmetnému povereniu, tak vyhodnotil v prospech obžalovaného skutočnosť, že svedkyne si s odstupom desať rokov nepamätali určité skutočnosti bez toho, aby prečítali ich predošlé výpovede a dôsledne ich vyhodnotil. Taktiež i ďalšie dôkazy prvostupňový súd nehodnotil dôsledne v súlade s § 2 ods. 12 Tr.por., ale jednostranne, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu - oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby. Napokon, namieta pasivitu súdu, ktorý i keď bolo v obžalobnom návrhu navrhnuté vypočuť svedkyňu A. R., rod. V., túto prvostupňový súd ako svedkyňu nepredvolal v zmysle § 2 ods.

11 Tr.por. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný - prostredníctvom svojho obhajcu - využil svoje právo v zmysle § 314 a k odvolaniu prokurátora podal svoje vyjadrenie, obdobne tak urobil aj N. Ú. L..

Vo vyjadrení obžalovaného k odvolaniu odvolateľa je úvodom poukazované, že obžaloba bola podaná prvýkrát v roku 2006, pričom bola vrátená na došetrenie s obsiahlym pokynom, avšak zásadné skutočnosti neboli ozrejmene. Podľa obžaloby mali byť skutky spáchané tzv. fiktívnymi faktúrami uplatnenia DPH na vstupe, kde rozhodným obdobím sú prvé tri štvrtroky roku 2000, avšak daňové kontroly boli vykonané o tri roky neskôr. Odvolateľ odôvodňuje odvolanie predovšetkým tým, že to bol obžalovaný, ktorý bol jedinou trestnoprávne zodpovednou osobou a to na základe výpovedí svedkov uvedených v odvolaní. Je potrebné zvýrazniť, že vo veci bola dňa 11.4.2007 odmietnutá obžaloba s rozsiahlym pokynom na došetrenie, avšak zásadné skutočnosti neboli ozrejmene. Skutok podľa obžaloby mal byť spáchaný tzv. fiktívnymi faktúrami na uplatnenie si DPH na vstupe, najmä v období prvých troch štvrtrokov 2000, no daňové kontroly boli vykonané o 3 roky neskôr. Ak svedkyňa A. R., rod. V. spochybnila na splnomocnení -ktoré mala dať obžalovanému - svoj podpis, tak zodpovednosť v plnom rozsahu vzniká niekto iný, nie však obžalovaný. Svedok W. E. nemohol vypovedať o zásadných skutočnostiach, nakoľko konateľom spoločnosti A. s.r.o. sa stal až 11.12.2000, kedy nadobudol spoločnosť od D. D., preto nemohol sa vyjadrovať k faktúram za mesiace január, február a marec 2000 týkajúcich sa prác pre spoločnosť V. s.r.o. V rozhodnom období bol teda konateľom D. D., ktorý nebol vypočítaný pre údajný pobyt mimo územia SR. Y. T. sa stal konateľom spoločnosti V. s.r.o. až 28.1.2002, teda nemohol zásadným spôsobom vypovedať ku skutočnostiam týkajúcich sa už uvedených štvrtrokov v roku 2000. Vzhľadom na deň, kedy sa stal konateľom, sa nemohol vyjadrovať k prácam vykonaným firmou G. Š. - M., resp. firmou Ing. C. M.. Obdobne i Ing. R.F. G. sa stala konateľkou až 17.10.2003, teda o žalovanom skutku mohla mať len sprostredkované informácie. Taktiež C. D. neuvádza nič podstatné, pretože faktúry sa netýkali spoločnosti K.. D.. s.r.o., ale A. s.r.o. Svedkyňa Ing. H. K. vypovedala rozporne, najmä však uviedla pred súdom, že nepreverovala DPH, pričom práve DPH je predmetom tohto konania.

Prvá časť žalovaného skutku je teda ozrejmená výpoveďou C. D., ale predovšetkým faktúra spoločnosti Al.Pi. bola nahradená (nie účelovo) riadnou faktúrou od spoločnosti A. s.r.o.. Obdobne sa to týka i druhej časti žalovaného skutku. U tretej časti žalovaného skutku nie je dôkazom toho, že nedošlo k plneniu zo strany dodávateľov to, že u Ing. C. M. sú prehlásenia, že nemal žiadne príjmy z podnikania, to nepotvrďuje tvrdenia obžaloby a tento mal byť vypočítaný ešte pred svojou smrťou, čo nemožno hodnotiť v neprospech obžalovaného. V tejto súvislosti je výpoveď syna menovaného - Q. M. úplne nepodstatná. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že to, že osoby G. Š. alebo D. D. sú na neznámom mieste, možno považovať za dôkaznú núdzu a nie naopak, hodnotiť ako dôkazy o vine. Napokon, čo sa týka štvrtej časti žalovaného skutku, A.F. R., rod. V. bola konateľkou do 27.1.2002, po tomto dátume ju už nemohol zastupovať, pretože konateľom bol Y. T.. Nakoľko znalecký posudok znalkyne Ing. H. D. uvádza skutočnosti svedčiacie v prospech obžalovaného, je pochopiteľné, že na to obžaloba nepoukazuje a uvádza vyjadrenia znalkyne ku skutočnostiam, či sú doklady v pôvodnom stave, resp. originálne, konštatácia a absencie výsledovky a súvahy, ako aj daňového priznania DPH za uvedené obdobie a absencia inventúrneho súpisu majetku. Čestné prehlásenia Ing. C. M. za roky 1999 až 2001 - podané 7.10.2002, nemajú odtlačok pečiatky daňového úradu a čestné prehlásenie za rok 2002 - dátumované dňom 2.1.2003, bolo podané 20.11.2002, čo už bolo po smrti menovaného.

Napokon, ku skutkom uvedeným v obžalobe malo dôjsť pred štrnástimi rokmi, prvostupňový súd od počiatku nahrádzal nedostatky prípravného konania a aj vyjadrenie obžalovaného spochybňuje obžalobu. Niet dôkazov, ktoré by preukazovali spáchanie skutku obžalovaným, naopak dôkazy, ktoré mohli byť vykonané, vykonané neboli bez zavinenia obžalovaného. Že tak neurobil vyšetrovateľ v rozhodnom čase nemožno hodnotiť v neprospech obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie odvolateľa v plnom rozsahu zamietol.

Daňový úrad L. vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry sa stotožňuje s právnym názorom odvolateľa a je názoru, že rozhodovanie v zmysle zásady „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech, bolo predčasné a odkazuje na predchádzajúce uznesenie odvolacieho súdu. Prvostupňový súd nevykonával také úkony, ktoré by prispeli k doplneniu dokazovania, aby mohlo

byť v predmetnej trestnej veci spoľahlivo, bez pochybností o vine alebo nevine obžalovaného a navrhol, aby druhostupňový súd zrušil napadnutý rozsudok a vec opätovne vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňový súd od začiatku konania disponuje dostatkom dôkazov, ktorými odôvodňovali spáchanie predmetného trestného činu a ak tak nie je, mal súd doplniť tieto dôkazy a vykonal taký rozsah dokazovania, v rámci ktorého by mohol byť prijatý jednoznačný záver, že obžalovaný skutok spáchal.

Odvolateľ v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí vychádzajúc z odôvodnenia podaného odvolania zvýraznil, že mali byť vypočutí aj svedkovia G. Š. a D. D., ktorí obaja sú v policajnom pátraní pre inú trestnú činnosť. Obdobne mala byť vypočutá i svedkyňa R. T. a vzhľadom na doterajší postup súdu prvého stupňa, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby v naznačenom smere doplnil dokazovanie výsluchom menovaných svedkov, v prípade nemožnosti vypočutia G. Š. a D. D., vyhodnotil ich osoby, teda aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na podrobné vyjadrenie obhajoby k odvolaniu odvolateľa s poukazom, že už v samotnej obžalobe sú uvádzané osoby G. Š. a D. D.Š. ako osoby, na ktoré sú vydané príkazy na zatknutie po viac rokov. Svedkyňa R.Ž. T. sa v predmetnej veci nemôže nijako vyjadriť, nakoľko v nej takáto osoba ani nefiguruje a je názoru, že zo strany obžaloby je vo veci dôkazná núdza, a preto navrhol odvolanie odvolateľa ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Odvolací súd skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd (ďalej len „odvolací súd“) potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľa postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia, ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, tieto majú oporu v plnom rozsahu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú dostatočne rozobrané v odôvodnení preskúmaného rozsudku a nakoľko sa odvolací súd so zisteniami prvostupňového súdu plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku - v súlade s ustanovením § 165 ods. 2 Tr.por. - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o aké dôkazy sa pri svojom rozhodovaní opieral a akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení a tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že vo veci boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu a tieto správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 12 ods. 2 Tr. por. Nemal tak pochybnosti o správnosti výroku v oslobodzujúcom rozsudku, pretože to zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na uvedené je preto potrebné prisvedčiť záveru súdu prvého stupňa, že vina u obžalovaného, že mal spáchať žalované skutky nebola jednoznačne a nepochybne preukázaná, pričom súd majúci odôvodnené pochybnosti o vine obžalovaného postupoval správne, ak ho oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, nakoľko nebolo jednoznačne a nepochybne dokázané, že žalované skutky spáchal obžalovaný a postupoval tak v súlade s ustanovením § 285 písm. c) Tr. por., ktorý postup súdu prvého stupňa považuje odvolací súd v plnom rozsahu za správny.

K odvolaniu odvolateľa je potrebné navyše uviesť a zdôrazniť, že dôkazy zadovážené v prípravnom konaní sú dôkazmi, ktoré umožňujú odvolateľovi postup v zmysle § 234 ods. 1 Tr. por. a nasl., to znamená podanie obžaloby príslušnému súdu. V rámci kontradiktórnosti procesu však pre rozhodnutie súdu sú relevantné len tie dôkazy - a ich obsah - ktoré boli vykonané v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd dostatočne a v potrebnom rozsahu zaoberal dôkazmi, ktorých vykonanie navrhol odvolateľ, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 i § 2 ods. 12 Tr. por. I podľa názoru odvolacieho súdu nebolo žiadnym dôkazom, ani súhrnom dôkazov v rámci vykonaného dokazovania preukázané, žeby sa bol obžalovaný dopustil žalovaných skutkov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, tieto majú oporu v plnom rozsahu vo vykonaných dôkazoch, na ktoré sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolal a sú dostatočne rozoberané v odôvodnení preskúmaného rozsudku. A nakoľko sa odvolací súd so zisteniami prvostupňového súdu plne stotožňuje, odkazuje v ďalšom i na správne dôvody v ňom uvedené.

Odvolačný súd na tomto mieste poznamenáva, že predmetná vec už bola prejednaná v odvolacom konaní, v rámci ktorého Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením zo dňa 26.11.2014, sp.zn. 6To/52/2014.

Ako vyplýva z odôvodnenia uvedeného uznesenia, bolo úlohou prvostupňového súdu doplniť dokazovanie, a to opätovným výsluchom svedkýň Ing. H. K. a JUDr. L. O., ktoré sa mali vyjadriť k okolnostiam, na základe čoho - akej právne relevantnej skutočnosti - jednali s obžalovaným tak, že konal v mene spoločnosti V. s.r.o. a mali sa vyjadriť i k predmetnému povereniu (viď č. I. 97 spisu).

Nie je zrejmé, prečo odvolateľ nenavrhol prvostupňovému súdu vypočítať ďalšiu pracovníčku daňového úradu, a to Ing. R.Ž. T. (viď Protokol o daňovej kontrole č. I. 169 - 171 spisu) i keď sa - menovite - v pokynoch odvolacieho súdu na doplnenie dokazovania nenachádza. Tu sa žiada poukázať na vyjadrenie intervenujúceho prokurátora na hlavnom pojednávaní dňa 10.3.2015, keď sa vyjadril, že prokuratúra nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Prvostupňový súd plne rešpektoval pokyny odvolacieho súdu a vypočul Ing. H. K. i JUDr. L. O. ako svedkyne v predmetnej veci, ktorý pokyn nevyklúčoval vypočutie ďalších osôb z okruhu pracovníkov daňového úradu, majúcich vzťah k predmetnej veci.

Svedkyňa Ing. H. K. vypovedala, že od roku 2007 je na dôchodku a nevie sa vyjadriť k predmetnej otázke, teda aj k predmetnému povereniu. Uviedla len, že ona kontroly DPH nerobila, robili to iní kontrolóri (Pozn. viď Protokol o daňovej kontrole č. I. 169 - 171 spisu), ona vykonávala kontrolu daní z príjmu právnických osôb a bližšie sa k veci vyjadriť nevedela.

Ak odvolateľ poukazuje v odôvodnení odvolania na tú skutočnosť, že mal prvostupňový súd prečítať predošlé výpovede svedkýň a dôsledne ich vyhodnotiť, tak tu je potrebné konštatovať, že svedkyňa Ing. H. K. vypovedala dňa 21.9.2004 vo veci neznámeho páchatela, teda jej výpoveď v prejednávanej veci nie je použiteľná. Použiteľná je len výpoveď svedkyne na hlavnom pojednávaní dňa 1.2.2011

(vid' č. I. 556 - 557 spisu) - ktorý výsluch viedol intervenujúci prokurátor - avšak práve jej stručnosť a nekonkrétnosť viedla odvolací súd k pokynu, aby bola opätovne vypočutá ku konkrétnej skutočnosti.

Opätovne bola vypočutá ako svedkyňa JUDr. L. O. - zamestnaná v spoločnosti W. s.r.o. - a táto vykonávala účtovníctvo pre spoločnosť V. s.r.o., ktorej konateľom bol Y. T. a obdobne sa mala vyjadriť k „Povereniu“. Niekedy v roku 1999 ju oslovil obžalovaný v mene konateľky A. R., rod. V. o spracovanie účtovných dokladov v spoločnosti W. s.r.o., ktorá je doposiaľ funkčná. Účtovná spoločnosť neskúma relevantnosť dokladov, skúma len obsahové náležitosti. K povereniu (vid' č. I. 97 spisu) sa vyjadriť nevedela. Vypovedala, že ona mala poverenie od konateľky A. R., rod. V. na konanie voči správcovi dane. Išlo o štandardné poverenie a pokiaľ bolo toto poverenie od roku 1999, tak zaniklo zmenou konateľa. Ďalšie podstatné skutočnosti neuviedla. (Pozn. Poverenie č. I. 97 spisu je datované 2.5.1999).

Ako vyplýva z výpovede svedkyne v prípravnom konaní, tak mal jej dodávať doklady A. L. a spoločnosť W. s.r.o. spracovávala účtovné uzávierky od roku 1999 do roku 2001, pričom za správnosť a úplnosť dokladov zodpovedala V. s.r.o. Za rok 2002 daňové priznanie vypracoval daňový poradca Ing. L. a účtovnú uzávierku firma W. s.r.o.. Mala vedomosť, že došlo k výmene dokladov pri rekonštrukcii a stavebných úpravách pivovaru a reštaurácie zo spoločnosti A. s.r.o. na K..D..s.r.o., no dôvody nevie.

I tu odvolací súd poukazuje na obsah výpovede tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní, kde prokurátor nevyužil svoje právo a nevykonal výsluch svedkyne, ani jej nepoložil otázky, len podotkol, že je na zvážení vypočuť aj ďalšie pracovníčky daňového úradu, avšak konkrétne mená nenavrhol. Bola to práve táto svedkyňa, ktorá vypovedala, že „... ona mala poverenie od konateľky A. R., rod. V. na konanie voči správcovi dane“.

Z obsahu poverenia pre obžalovaného, ktoré podpísala ako konateľka V.N. s.r.o. A. R., rod. V. a to dňa 2.5.1999 (vid' č. I. 97 spisu) vyplýva, že obžalovaný bol poverený - splnomocnený „ ... na základe jednaní podpisovať obchodné zmluvy, riadiť prípravné práce na stavbe pivovaru, nákup technológie, stavebné práce, dohľad nad personálnym servisom a celkovou finalizáciou spustenia prevádzky.“ Nebol tak splnomocnený na konanie voči správcovi dane, naopak bol splnomocnený na iné právne úkony, skôr súvisiace s výstavbou pivovaru (čo nepriamo potvrdila aj svedkyňa A. R., rod. V., keď vypovedala o návšteve Českej republiky v súvislosti so zadovážením potrebnej technológie spolu s obžalovaným).

K namietanej pasivite prvostupňového súdu, ktorý - i keď bolo v obžalobnom návrhu navrhnuté vypočuť svedkyňu A.Á. R., rod. V. - túto nepredvolal, je potrebné konštatovať, že pri pozornejšom štúdiu spisového materiálu odvolateľom by tento zistil, že svedkyňa bola vypočutá i pred súdom (vid' zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.5.2006 - č. I. 346 - 347 spisu), avšak opätovne nemohla byť vypočutá, nakoľko sa viac ako desať rokov zdržuje v Anglicku a adresa jej pobytu v tejto krajine nie je známa.

Pokiaľ bola svedkyňa A. R., rod. V. vypočutá, tak vo svojich výpovediach ozrejmila svoje aktivity vzťahujúce sa k spoločnosti V. s.r.o. ako konateľky, pričom za chod spoločnosti mal byť zodpovedný obžalovaný. Sama spochybnila svoj podpis na inkriminovanom poverení.

Všetky doposiaľ uvedené úvahy odvolacieho súdu vychádzajú z potreby reagovať na dôvody odvolania odvolateľa. Pri tejto príležitosti je potrebné upriamiť pozornosť prokurátora na to, že zodpovednosť za dokázanie viny v konaní pred súdom má len prokurátor, nie však súd.

Zákon č. 301/2005 Z.z. - účinný od 1.januára 2006 - priniesol odstránenie vyšetrovacej zásady zo súdneho konania, s čím je spojené dôsledné uplatnenie zásady zodpovednosti prokurátora za dokázanie viny obžalovaného, teda zásady „dôkazného bremena“. Vykonávanie dôkazov v súdnom konaní, ktoré strany nenavrhli, alebo nezabezpečili, je podľa aktuálnej právnej úpravy možnosťou, no nie však povinnosťou súd . Týmto sa trestné konanie javí ako spor obžaloby a obhajoby, pre ktoré je charakteristickou črtou dôkazné bremeno žalobcu.

Spravodlivé meritórne rozhodnutie súdu, ktoré má umožniť komplexné dokazovanie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por., je v prípade dôkaznej núdze rozhodnutie podľa zásady dôkazného bremena, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, čo znamená v neprospech obžaloby. Spravodlivé je, aby každý, kto spácha trestný čin, bol za jeho spáchanie odsúdený a primerane

potrestaný, ale len vtedy, resp. v takom rozsahu, v ktorom mu je vina dokázaná v konaní pred súdom (tzv. „objektívnu“ pravdu totiž v mnohých prípadoch nemožno, práve z objektívnych dôvodov, zistiť). V tomto konaní rozhoduje súd ako nestranný orgán a zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nesie prokurátor (ako žalujúca strana).

Ak má prokurátor niesť zodpovednosť za dokázanie viny obžalovaného v konaní pred súdom a ak má súd v tomto konaní vystupovať ako nestranný orgán, nemožno požadovať, aby súd vo vzťahu k prípravnému konaniu plnil úlohu „vyšetrovateľa“. Sankciou v prípade neunesenia dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment, je z hľadiska podstaty uznania viny oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a), alebo písm. c) Tr.por. Samozrejme, že súd môže vykonať len tie dôkazy, ktorých vykonanie (vrátane ich získania) je v súlade so zákonom (viď poukaz odvolateľa na výpoveď svedkyne Ing. H. K. v prípravnom konaní).

Napokon, intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí zvýraznil, že mali byť vypočutí aj G. Š. a D. D. ako svedkovia s poznámkou, že títo sú už niekoľko rokov v policajnom pátraní. Opätovne je potreba konštatovať, že zabezpečenie týchto svedkov bolo vecou odvolateľa, nie konajúceho súdu prvého stupňa, pokiaľ chcel týchto svedkov vo veci vypočuť.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto krajský súd ako odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa je vecne správny a spravodlivý, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a na základe takto zisteného skutkového stavu vyplýva z neho jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalované skutky nespáchal obžalovaný Mgr. A. L., a preto postupom podľa § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľa - prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).